Eutanazija

Autor Administrator

Pravo na život i smrt

Jurica Korbler,
Vjesnik

Legaliziranje
eutanazije otvorilo bi nevjerojatno velik prostor zloporaba u svijetu gdje
svega ima osim morala. Izazovi su preveliki, pa sluèaj nesretne Eluane Englaro
ne može samo tako otvoriti vrata legalizaciji

Addio Eluana«, pišu u utorak sve talijanske novine,
opraštajuæi se od djevojke koje je godinama bila u komi, da bi lijeènici na
kraju ipak iskljuèili aparate.

Sudbina Eluane
Englaro podijelila je ionako podijeljenu Italiju do mjere da su se u noæi
na utorak sukobili i prosvjednici ispred klinike u Udinama, gdje je Eluana umrla.
Tristotinjak katolièkih vjernika izvikivali su »ubojice« i »banditi«, dok su
oni koji odobravaju eutanaziju podržavali oca djevojke koja je godinama bila u
komi. Beppino Englaro vodio je gotovo deset godina pravnu bitku da se njegovoj
kæeri omoguæi pravo na smrt.

Pitanje eutanazije ponovno trese Europu. S istim žarom Crkva
napada svaku moguænost da se izvrši eutanazija, ostavljajuæi Bogu konaèan sud
kada æe nekoga pozvati. S druge strane, mnogi lijeènici smatraju da treba
skratiti muke onima koji nemaju nikakve šanse za život i vegetiraju poput
biljke.

Dilema je velika, pogotovo u svijetu u kojem živimo.
Pobornici eutanazije u konkretnim sluèajevima mogu imati i pravo, mogu biti
voðeni humanim razlozima, ali, generalno, dilema je mnogo veæa i ozbiljnija
nego što se èini. Da se ne ulazi u vjerske dileme, ovozemaljske nisu puno

jednostavnije.

Naime, legaliziranje eutanazije otvorilo bi i nevjerojatno veliki prostor zloporaba u svijetu gdje svega ima osim morala. Koliko samo djece u svijetu nestane da bi im organi završili na crnom tržištu, koliko se samo strahota dogodi »u ime humanosti«, jer je pozadina sasvim drukèija od onoga što se želi prikazati. Nitko danas ne daje jamstvo da može odgovorno donositi odluke o pitanju života i smrti drugih, pa radilo se to i o lijeènicima i o etièkim komitetima u bolnicama.

Izazovi su preveliki, pa sluèaj nesretne Eluane, èiji je otac sigurno i sam doživljavao strašne patnje gledajuæi kæer kako vegetira, ne može samo tako otvoriti vrata legalizaciji eutanazije. U današnjem svijetu erozije morala o toj temi ne bi trebalo ni raspravljati. Da bi takva rasprava, bez vjerskih kulisa, uopæe bila opravdana, prije svega svijet treba biti drukèiji. A izgleda za to nema. Naprotiv.

Što bi legalizacija eutanazije mogla donijeti u sustavima gdje su korumpirani i lijeènici, gdje se i u medicini sve više gleda samo i isključivo na dobit? Ne događa se to samo u zemljama koje volimo zvati banana-državama, ima toga, nažalost, i u zemljama gdje su demokratski standardi visoki. Koliko je samo zabilježenih zloporaba u staraèkim domovima, a što bi se sve događalo da je eutanazija legalizirana?

Pravo na život i pravo na smrt nikako ne smiju biti u rukama pojedinaca. I nakon smrti Eluane dilema je bezbroj. Sumnje, optužbe, sve se to ovih dana širi Italijom. Obdukcija bi trebala dati neke odgovore o samoj smrti, ali sigurno neæe dati odgovore na sumnje koje imaju svi oni koji ne podržavaju eutanaziju.

U dilemi su i lijeènici koji svaki dan gledaju bitke za život i smrt. Gledaju i nepredvidljive događaje, za koje odgovore èesto nema ni medicina. Padaju teške rijeèi, kvalifikacije, a svi su u Italiji u šoku nakon kratke šutnje kako su odali poèast nesretnoj djevojci koja je prije sedamnaest godina stradala u saobraæajnoj nesreæi. Zbog svega toga nije moguæe samo tako dati pravi odgovor i o (ne)opravdanosti odluke da se prestane s umjetnim hranjenjem Eluane. U sve se, naravno, umiješala i politika, a tada je još manje sreæe da se doðe do mirne i konstruktivne rasprave.